

תקנון כללי

כ"ב יב"ט תר"ח
ת"ש י"ג
(21.3.1951)
בשעה 11.15

א.ב.

נוכחים:

- ג. ניר - היו"ר
- י. לם
- א. תבורי
- א. טרמינגר
- י. כהן
- ק. כהנא
- י. בדר
- ח. רובין
- ח. טובי
- ד. בר-רב-האי
- ע. כץ
- א. ג'רג'ור
- י. קליבנוב
- מ. בן-עמי
- א.ח. שאג
- י. בורג
- ב.צ. דינבורג
- ע. אסף
- י. בר-יהודה
- א. לנקין
- ב. אייזנשטרט

מוזמנים:

- מ. צילן - משרד הטננים
- מר רוזנבלום - משרד הטננים
- ד"ר ירין - משרד המשפטים
- מר אלומי - משרד המשפטים

סדר היום:

היו"ר נ. ניר:
אני פותח את הישיבה. לפני שאנו עוברים לסדר היום אני מבקש מחברי הועדה יחליטו אם ברצונם לדון היום בחוק הבחירות או בחוק בטול סמך-דין המות.

ה צ ב ט ה

- בעד דיון בחוק הבחירות - 5
- בעד דיון בחוק בטול סמך-דין - 2

הוחלט לדון בחוק הבחירות.

כמו-כן אני מודיע שיו"ר ועדה הכנסת קבע ישיבה של ועדה הכנסת מחר, ולכן הומכט שועדת החוקה לא תקיים את ישיבתה מחר. הישיבה הבאה של ועדת החוקה תתקיים ביום ב', 26.3.1951 בשעה 11.00.

אנו עוברים לדיון בחוק הבחירות.

עוד בישיבה שעברה הודעתי שפניתי כבר פעמיים אחדות לממשל הצבאי שישלחו לנו אדם כפי שהבטיחו. הם רוצים לשלוח אלינו את מר הלמן, אולם הוא איננו נמצא כרגע בארץ. ברגע שיחזור ארצה - יתאר אתנו.

אנו עוברים להצבעות במעיף 43 (א) ו-(ב). במעיף 43 (א) ישנן 4 הצעות:

הצעה ראשונה: להשאיר את המעיף כמו שהוא, עם תקון של חבר הכנסת בורג לכתוב במקום "בידי סר הפנים" -

ישיבת ועדת החוקה, חוק ומשפט

21.3.1951

חוק הבחירות לכנסת השנייה

א.ג.

היו"ר נ. ניר:

"באמצעות שר הפנים";

הצעה שנייה: "ועדת הבחירות המרכזית ממונה על צבוע חוק זה, ועל כל סרדי המסלה להוציא לעול החלטות ועדה בנוגע לבחירות";

הצעה שלישית, של חבר הכנסת כץ: "שר הפנים ממונה על צבוע חוק זה ויגיש לוועדת הבחירות המרכזית את כל העזרה לצבוע הבחירות שתדרש ממנו על ידי";

הצעה רביעית, הוצעה על ידי הא-מח מסדר הפנים: "שר הפנים ממונה על צבוע חוק זה".

אצתיק לפי הסדר של 4 ההצעות.

י. בורג: התמול אמרתי הישיבה התברר לי שלט הבינו אותי נכון, התמול דברתי למרות שסי 43 (א) ו-(ב) המליצו חתובים פחות או יותר, ברעתי היה שיהיה סעיף מיוחד שילבט להצבעת של החוק יהיה בידי שר הפנים. כגון יתרו מניידת מהם על הגשת קודת הפסי. נוסף לכך אני מציע לשר הפנים יהיה ממונה על צבוע החוק.

היו"ר נ. ניר: אני מציע על ההצעה. אצתיק על ההצעות לפי זרכון, היינו לפי הסדר: קודם ההצעה הרביעית, אחריה הינחה, ואחר-כך כפי יכתוב החוק.

ה צ ג ט ה

15	=	בטר הצעה 4
5	=	בטר הצעה 2
		בטר המסיק לפי
1	=	שכתוב חוק

ההצעה הרביעית נתקבלה.

ישנה עוד הצעה חוזרת: "כל סרדי המסלה יגישו את העזרה לצבוע הבחירות שתדרש מהם על ידי ועדת הבחירות המרכזית". אני מציע על הצעה זאת.

ה ט ב ט ה

	=	בטר ההצעה
רנב	=	נגד
מיקום		

ההצעה נתקבלה.

הנוסח של המסיק יהיה אמור: "שר הפנים יהיה ממונה על צבוע חוק זה. כל סרדי המסלה יגישו את העזרה לצבוע הבחירות שתדרש מהם על ידי ועדת הבחירות המרכזית".

אנו עומדים לסעיף 43 (ב). ישנה הצעה להשאיר את המסיק כמו שהיה, או למחוק אותו כליל. ישנה עוד הצעה של חבר הכנסת בורג שהחוק הראשון של המסיק ישאר, היינו: "תקציב הבחירות יקבע על ידי ועדת הפנים של הכנסת היוצאת של פי הצעה ועדת הבחירות המרכזית"; ובמקום החלק השני יהיה כתוב: "יו"ר ועדת הבחירות המרכזית ממונה על הוצאת בנוגע לתציה הבחירות".

א.ב.

אני מציע שהכסף יועמד לרשות יו"ר ועדת הבחירות המרכזית ויעליו הבחירות על הוצאתו.

ד. בר-רב-האי:

אינני מתנגד לזאת.

ז. בדר:

הצעה מסדר הנונים היא למנות את סעיף משנה ב' במסמך על בצוע החוק הזה הוא שר הנונים.

מר רוזנבלום:

תקציב אי אפשר להעמיד לרשות ועדה המוקמת לצרכים מסויימים, אחר-כך היא מופזרת ואין מי שינהל את התשלומות ויהיה אחראי עליהם בפני המוסדות. צריך להיות גוף אחראי, ייולא לומר בית הדין העליון, שאיננו אחראי כלפי הכנסת. על כל תקציב אחראי שר, ואין צורך למסור לגוף או לאדם אחר.

הנוסח המשותף של חברי הכנסת בדר ובר-רב-האי יהיה כדלקמן: "תקציב הבחירות ייקבע על ידי ועדת הכספים של הכנסת היוצאת על פי הצעה ועדת הבחירות המרכזית; כמפי תקציב הבחירות יועמדו על ידי גורם המדינה לרשות יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית, אשר יהיה מסונה על הוצאתם".

היו"ר נ. ניר:

ינה הצעה למנות את כל הסעיף. אני מצביע

על הצעה זו.

ה צ מ ט ה

- 1 בעד מחיקת הסעיף =
- בעד הסעיף עם ההוספה
- ל בדר ובר-רב-האי = רוב

הסעיף עם ההוספה נתקבל.

חלבנו טוב על הענין ובאנו לידי מסקנה שאסור לנו - בחור ייקע - לדרוש בטול

י. בדר:

זמני של החקנות לשעח חירות, וגם אסור לנו לדרוש בטול חלקי. גם באופן מעשי, אחרי שהענינו בחומר הנמצא בוויקנו, באנו למסקנה שאי אפשר, אלא לבטל אותן באופן סומי וכללי. לכן - מבלי לסגת מן הרעיון עצמו - אני מודיע לעוד נביא לפני הכנסת הצעה של בטול כללי של החקנות הללו, אבל לא רק בקשר עם חוק הבחירות.

היתה לנו ועדת משנה שהיתה צריכה לעסוק בענין קביעת מחירי סקסימליים. נלמע את

היו"ר נ. ניר:

הוצאות דיוניה.

אני רוצה להכניס את הסעיף הסטור במלחמה נגד הפקעת ערים בענין הבחירות - אפשר

י. למ:

לעשות זאת רק באופן כללי, ואז אני אומר להכניס סעיף הקובע שאסור להשכיר אולם במחירים שאינם מתקבלים על הדעה. עכשיו נשאלת השאלה: מה יהיה העונש ומי יקבע שהמחיר אינו עולה על מחיר המתקבל על הדעה. יש לנו אפשרות למסור זאת לוועדת הבחירות המרכזית, או לבית המשפט. אני מעדיף את בית המשפט. אולם יש צורך במנקציה אחת: שהכסף העולה על השכר שנקבע יוחזר גמילה. יהיה זה מסובך מאד למסור את הענין לוועדת הבחירות המרכזית, אבל בית המשפט - המטפל בעניינים שונים מסוג זה - יכול לקבוע את המחיר לפי הערכה של מומחים שיקראו לאם בחור עדיים. לטי דעתי הסעיף כולו הוא מיותר, אבל אם חברי הוועדה עומדים על כך - האפשרות שהבאתי היא היחידה שאפשר להכניס לחוק. נסוחים אחרים רק יזיקו, כי עד שיינקטו צעדים לפי ימיה אחרת - תעבורנה הבחירות.

ישיבת וועד החוקה, חוק ומשפט
21.3.1951
חוק הבחירות לכנסת השנייה

א.ב.

א. פרמינגר:
אם יהיה פה דיון - אני מוכן להביע גם את דעתי. אני חושב שצריך להיות זכות של המחיר, צריך להיות מחיר פשוט שי תקבל גם על דעתו של בעל האולם. אינני מציע שיקבעו מחיר שיגרום לחטלות. צריך להבטיח כמו-כן את ההסדר בין המפלגות. אני מציע שהנסחה יהיה: א) הסדר לטי ועדה הבחירות; ב) הסדר חמטי.

הי"ר נ. ניר:
אני מצביע על השאלה אם להוריד את כל העניין מסדר היום.

ה צ ב ט ה

בעד הורדת הנושא מסדר היום - מי קומו
נגד - רוב

הוחלט להשאיר את הנושא.

עכשיו נשאלה השאלה אם למסור את העניין שוב לוועדת משנה או לדון בו כאן, מאחר שכבר מסרנו אותו פעם לוועדת משנה.

ה צ ב ט ה

בעד מסירה לוועדת משנה - רוב
בעד דיון בוועדה - מי קומו

הוחלט למסור את העניין שוב לוועדת משנה.

חברי ועדת המשנה יהיו כפי שהיו קודם:
חברי הכנסת בוד, לם ופרמינגר, המרכיז יהיה חבר הכנסת פרמינגר.

ניארו עוד שלשה עניינים שעלינו לדון

בהם:

א) ענין הממשל הצבאי - בענין זה אנו

מחכים למר טלמון;

ב) בחירות במחנות;

ג) בחירות במחנות הצבא. בענין זה יש

לענינו חוק שעלינו לדון בו.

אנו קוברים עכשיו לדון בשאלת הבחירות

במחנות הצבא.

ד"ר ירון:
הנושא הישן של הבחירות שהועדה דנה עליה,

קובד על ידינו על סמך החוק הישן, אבל

חוק נסיון גדול למדי של הוועדה שנויים לפי רוח הדברים כפי שהם כיום.

הנוסח שנחבל ביחס לבחירות לאומיות המכוננת יכול לשמש בסיס לחוק

החדש, אבל אני רוצה להעיר מספר הערות על שנויים שצריך לעשותם עכשיו.

מכיון שהחוק לא יהיה עכשיו חוק מיוחד, אלא פרק בתוך חוק הבחירות

הכולל - אני חושב שאין צורך במספר מיוחד של פירושים. סעיף 2 נתקבל

אז בשים לב למטיבות המיוחדות ששררו אז בארץ, עכשיו החנאית בארץ

שונים לגמרי - ולכן לדעתי חמטי זה מיוחד. הוועדה הזאת דנה כבר

בענין שמת הבחירות והגיעה למסקנה מסוימת. המסקנה הזאת מתאימה

גם ביחס לשאלת הבחירות בין החיילים.

א.ב.

ד"ר ירון:

מה שנוגע למסעיף השלישי המדבר על מקומות הקלפי - יש צורך בהודעה מטורסת כאן, מסני הקלפיות לא יעמדו במקומות הרגילים של הקלפיות האזרחיות, מה שאין כן בנוגע לרשימות הגוהות. עוד כמה שאני יודע - היו מקומות רשימות בוחרים מיוחדות בביל חיליים. בהכנייה לבחירות הבאות לא ייעשו רשימות כאלו, ושמות החיליים יהיו כלולים ברשימת הגוהות האזרחית. הסבה היא שבבחירות הקודמות היו החיליים יחידה נפרדת, והיום משתנה ההרכב של החיליים יום-יום ואין אפשרות ואין צורך לעשות רשימה מיוחדת.

בטול זה מצריך הסדר מיוחד בקשר להרחבת

סעיף 4 של החוק העודם המדבר על הצבעה בין החיליים בקלפיות רגילות. בסעיף 4 חלה חוססת עוד בזמן מועצת המדינה הזמנית. החוססת היא: "אומן ההצבעה ומדרי ספירת הקולות יהיה לטי שתקבע הועדה." בנוגע לשהוי החיליים על יד הקלפיות הצבאיות, ישנה הצעה שהחילי יהיה את עצמו בצורה כטולה, גם על ידי סנקס זהות או תלוש הרישום שלו, וגם על ידי סנקס החילי שלו. אחרת אי אפשר לדעת אם החילי הוא בטל זכות בחירה או לא. בהתאם למסעיף היסודי "רק אלה שהיו במרשם התושבים יש להם זכות בחירה. מצד שני אי אפשר לדרוש מהחיליים לדאוג לתעודת הזהות שלהם, ולכן יכול כל חילי לזהות את עצמו על ידי תלוש הרישום. בידי כל אדם יכול להיות רק אחד מהשניים: או תעודת זהות או תלוש הרישום. כי את תלוש הרישום לוקחים מהאזרח בשעה שנותנים לו את תעודת הזהות שלו.

מה שנוגע למסעיף 6 בקשר לתעמולה בין החיליים -

אין לי לגביו כל הערות.

אני רוצה עוד להעיר בנוגע למסעיף 6 שאין לו

מקום בפרק הזה המיוחד לחיליים.

במסעיף 7 של החוק הזה היו הוראות מטורסות בנוגע

להחלטות של ועדת הבחירות המרכזית הנוגעות לבחירות בין החיליים. אפשר לוותר על סעיף זה אם אנו מכניסים לחוק טרק מיוחד בשאלה זו בענין הבחירות הכלליות. הצעתו, אגוא, היא למחוק את כל סעיף 7, ובמקומו להכניס לתוך החוק הכללי במסעיף המדבר על הוראות של ועדת הבחירות המרכזית, תיקא-האומרת שהיא תוכל לחת גם הוראות לבצוע הבחירות בין החיליים.

במסעיף 8 יש רק צורך בהתאמות טכניות של מסעיפים

ומספרים, כי המבנה נשתנה בינתיים.

היו"ר נץ ניר:

בנוגע למסעיף הראשון אנו יכולים שלא להחליט עליו כרגע. ישנם כאן 4 מושגים: "חילי"; "מטנה צבאי";

"תעודת הבחירות"; "הועדה". את המושגים "תעודת הבחירות" ו-"הועדה" אפשר להוציא מסעיף זה, כי הם כלולים בחוק הבחירות הכללי. שני המושגים הראשונים אפשר להשאיר.

אם

מסעיף 2 הוא לטי דעתי מיוחד לגמרי. / אין התנגדות

= נחלט למחוק אותו.

ד. בר-רב-האי:

אני חושב שצריך לבוא מזהו במסות המסעיף המתוק. יתכן ש"לוגה" של צבא. הגנה לישראל המצא במקום ישראל ו"ומו כרחים להוסיף משאו בענין זה.

י. בר-יהודה:

חבר הכנסת בר-רב-האי מתכוון לזמנים של מלחמה. למטרה כזו יהיה עלינו לחוקק חוק חדש, בחוק זה

אנו מדברים על בחירות בחוק זה של שלום.

א.ב.

היו"ר נ. ניר: אני מצביע את ההצעה למחוק את הסעיף הזה.

ה צ ב ע ה

בקר מחיקה של סעיף 2 = 8
נגד = 5

הוחלט למחוק את הסעיף 2 ולא להוסיף עליו מאומה.

סעיף 3 נומר: "א: הועדה תקבע מקומות

קלפי סיבותיהם לחייליט;

ב: הועדה תבין רשימות בוחרים לחייליט."

א. פרמינגר: אני מסכים שימחקו את הסעיף (ב) בתנאי מסויים. עלינו לעבד את ההצעה ולקבל אותה בנסות מתאים, ואז היא יכולה להבטיח כשירות הבחירות בין החייליט.

מ. אילון: אני רוצה להסביר את הטכניקה של הבחירות. בודאי היה רצוי שכל חייל יצביע גם תעודת הזהות שלו. הבעיה היא שיש הרבה אנשים שאינם רשומים על תעודת החייל שלו, וזה איננו משמש כאמצעי זהות. היות וקשה מאד לצייד את כל החייליט בפנקסי תהוי, היחוד שהם ברובם יולידים חדשים, מטאת הקשי הטכני שבדבר - אנו מציעים להסתמך על הרשום שלו, כי, כפי שאמרת, מטרת תעודת החייליט במקרה זה איננה לזהות את החייל אלא להעיד זכות הבחירה שלו. החייל יצביע במקטפה כפולה, בה יצרף את תעודת החייליט או את הלוח הרשום שלו, המקטפה תעבור לוועדת הבחירות, שם יראו לטי תעודת הזהות עם החייל הוא בעל זכות בחירה - ויחתבו בקולו. החשש להצבעות כפולות במקרה זה איננו גדול.

י. בר-יהודה: אני מציע שוועדת הבחירות המרכזית תבדוק גם במקרה זה אם החייל לא הצביע כבר בקלפי אחרת אחרת.

מ. צילון: במדי לבדוק אם חייל שהצביע בקלפי צבאי לא הצביע גם בקלפי אזרחית - צריכה ועדה הבחירות המרכזית לאסוף את כל רשימות הבוחרים מכל אלפי הקלפיות האזרחיות. זוהי עבודה לחריט.

י. בדר: מספר הבוחרים בצבא גדול עכשיו הרבה יותר ממה שהיה. אני חושב שהפגם הגדול ביותר בבחירות בצבא היו המקטפות הכפולות, וזה מביא אותנו למרות שאני מסוכנע שלא היה כל כוונה בצבא לגלות את זהות המצביעים, בכל זאת יש יסוד לכל אחד מהמצביעים במקטפות הכפולות לחשוש שבאיש אופן שהוא יתברר כיצד הוא הצביע. מי שמכיר את היחסים בצבא יודע שהחשש הזה קיים. וכיון שהוא קיים - צריך להתחשב בו. לכן אני מניח שיהיו בצבא ועדות כלפי כמו בכל מקום אחר. הקושי הוא בשאלה כיצד למנוע הצבעות כפולות. לזה ישנה תשובה: צריך לערוך רשימות הבוחרים בצבא, ולהוציא אותן מחוץ רשימת הבוחרים הכללית. ביחס לאנשים הנכנסים והיוצאים מהצבא, ישנו מחרון כדלקמן: בנוגע לאלה שיחזרו: בזמן שלום אפשר לשחרר אותם ולשלוח אותם לבתיהם ליום הבחירות להצביע בקלפיות האזרחיות. התנועה בצבא איננה גדולה עד כדי כך שאי אפשר יהיה לתת חופשה למספר החייליט שיחזרו למשך יום הבחירות. בנוגע לחייליט ששחררו בזמן עריכת רשימת הבוחרים ועד ליום הבחירות - אם יוצאו, על ידי תעודות מיוחדות, מרשימת הבוחרים בצבא ויצביעו במקומות אחרים. אינני חושב שיהיו למעלה

ישיבת וידה החוקית, חוק ומשפט

21.3.1951

חוק הבחירות לכנסת השנייה

א.ג.

ת. טובי:

אני מתנגד לכך שחיל יצביע בלי תעודת זהות. אם אורה אינו יכול להצביע אלא בתעודת הזהות שלו - חייב גם החייל לעשות כן. זאת איננה רק הכנה של הצבעה כפולה - אלא גם של זיוף. במחנה צבא יכול לקרות שיקבירו את תלוש הרישום מאחד לשני. לנו אני מציע שמשרד הרשום יסדר עם הצבא שיטבל על עצמו לאפקטית בתקופת הינו. לרשות משרד הרשום מנגנון שיחייב להוציא מנקסי זהוי לידים הנמצאים במחנות בלי שהדבר יהיה כרוך בנסיעות רבות. אני הולך שאפשר להתאים את העבודה בין שני המופטים האלה. במשך 4 החדשים הקודמים לפנינו אני בטוח שאפשר לגמור את הסדר הזה.

ז. אסף:

אני יוצא מתוך הנתח כפולה:
(א) שכולנו מעוניינים להקל על הצבא להשתתף

בבחירות;

(ב) שהאינטרס הזה לא יאפשר זיוף ובחירות

כפולות.

כאשר אנו קובעים שאורה יכול לבחור רק עם תעודת זהות, אנו מאפשרים לכל אורה להלחם על זכותו. החייל, לעומת זה, מוגבל מאד באפשרויותיו. לכל אורה יכולה להיות רק תעודת אחת מבין השתיים: או תעודת הזהות או תלוש הרשום - לא יתכן שיהיו לאורה שני הדברים גם יחד. בעוד שהאורה יכול לנסוע למשרד הרשום בכל פעם שיהיה צורך בדבר - הרי החייל איננו יכול לעשות כן. אם חושבים שקל ידי כך שאפשר לחייל להצביע גם לפי תלוש הרשום, נכחה כחה להצבעה כפולה - אני אומר שעלינו להסתכן בכך כי אין לנו מוצא, אבל נראה לי שהכנה הזאת איננה ממשית, משום שלחייל יש רק אחת משתי התעודות. בוודות הכלטי הצבאיות יושבים באי כח רשימות "זונות", ואי-אפשר יהיה לא להתאים את התלוש. אינני מבין את החשש של חבר הכנסת גדר. מספר החיילים מגיע לאלפים, ורק אחרי שמקרבבים את כל המעמדות פותחים אותן.

לכן אני חושב שהחיילים יכולים להצביע גם עם תלוש הרשום במקרה שאין להם תעודת זהות.

היו"ר נ. ניר:

אינני רואה כל הברל בעניין זה בין חייל ובין לא-חייל. אם כל האזרחים חייבים להצביע עם תעודות זהות - גם חייל חייב לעשות כך. החוק צריך להיות מסודרם לפחות 3 חדשים לפני הבחירות, וכל החיילים יכולים להטטיק להכין להם תעודות זהות. חיילים רבים מסתובבים בכבישים, ובמשך 3 חדשים יכול כל חייל לצאת מהמחנה לסדר לקצמון תעודת זהות. אם כל האזרחים יכולים להגיש את בקשותיהם לקבלת תעודת זהות לא יאחר מ-21 יום לפני הבחירות - אני מוכן לוותר בעניין החיילים ולקבוע את היום המאוחר ביותר ל-10 ימים לפני הבחירות. אבל כל חייל יוכל למצוא לו זמן פנוי במדי לדאוג לכך. והרי אין אלפים רבים כל כך של חיילים בלי תעודת זהות. ביחס לשאר - אני חושב שהשיטה של המעמדה הכפולה היא הטובה ביותר.

ד. בר-רב-האי:

גם אני רוצה לטלטש עד כמה שאפשר את ההבדלים לצורך הבחירות בין חיילים ואזרחים. אני רואה את כל העניין של הצבעת החיילים כאיזור שלום. אינני חושב שאפשר לוותר על תעודת הזהות. זוהי תעודת בחירה של כל אורה, והבעיה היא: כיצד להקל על חייל לקבל את תעודת הזהות שלו. העניין של מעמדה כפולה הוא הכרחי. משתי פגרות: האחת היא שאין כל אפשרות אחרת לבדוק את החייל המסוים הוא בעל זהות בחירה או לא. אבל

ישיבת ועדה החוקה, חוק ומשפט
21.3.1951
חוק הבחירות לכנסת השנייה

א.ג.

ד. בר-רב-האי:

ישנה עוד סבה, והיא חמורה עוד יותר: כל קלפי צבאית מזדהה עם יחידה צבאית, ואז אם בוחרים בקלפיות הצבאיות, מתגלה לפתא פחאום שפלוגה מסוימת מורכבת מסובן מפלגתי בצורה מסוימת. אנו רוצים למנוע דבר זה בכל מחיר, ובשבילי היה זה נמוך מכריע. אין אני רוצה שממקד הפלוגה ידע את ההרכב המפלגתי של פלוגתו.

משני הנמוקים הללו אינני חושב שקיימת דרך אחרת מתוך לזו של המעטפות הכפולות. פתרו של חבר הכנסת ברר מחוסר כל בסיס.

ב.צ. דינבורג:

גם אני חושב שאין להעניק לחייל שתי תעודות, ותעודת הזיווי צריכה להיות חובה לכל חייל כמו שהיא הובה על כל אזרח - על כל הקשיים הנובעים מכך. אי-אשר להנהיג חוקים אחרים לצבא מאשר אלה הנהוגים לגבי האזרחים. אני מסכים לדברי חברי הכנסת בר-רב-האי בענין המעטפות הכפולות, ותומך בשתי הצעותיו.

מ. בן-עמי:

אני חושב שקיים כאן רוב מוחלט בעד ההצעה שחייל יוכל להצביע רק לפי תעודת הזיווי, ולכן לא מדבר בנסודה זאת. בזמן הבחירות לאטיפה המכוננת היחיד רשימה מיוחדת של חיילים, וחייל ששמו לא היה ברשימה זו - נפסל. אני חושב שאפשר גם עכשיו לקדר רשימה נפרדת של חיילים ולהשמיט את השמות הללו מרשימת הבוחרים הכללית. זה אפשר היה לעשות, את הבחירות הקודמות, עכשיו - שמרר החיילים פחת - על אחת כמה וכמה. ביחס לזמן הביניים, מיום סגירת הרשימה ועד ליום הבחירות - אפשר לעשות רשימה של הנכנסים והיוצאים. אל לנו להבך את העניינים.

מר אלופי:

אין לי ספקים מדויקים של החיילים שאין להם תעודות זרות, אבל כפי שאפשר לדעת זהו מספר מועט. ישנה בכך הכל כרבע מיליון איש שאין להם תעודות זרות. רובם של אלה הם עולים חדשים ונשים. לרובם של החיילים יש תעודות זרות, ולאחר המימוש שאין לו - קל יהיה לדר. אנו נוכל לקבץ בידורים בקשר להתריך של 21 יום אני רוצה להעיר שאם לגבי האזרחים התאריך המאוחר ביותר הוא 21 יום לפני הבחירות - הרי לגבי החיילים אי-אפשר לעשות הנתח של 10 ימים, אלא להימך - צריך להתאריך את הזמן, מכיון שבאן יהיה יותר קשה, ובמקרה שלא יהיה זמן מספיק לא יוצאו תעודות הזרות בזמן.

היו"ר נ. ניר:

עכשיו עלינו לבטח להצבעה. הוחלט שמעיק 3א נשאר, ומה שנוגע למעיק 3ב, חבר הכנסת בן-עמי הציע שיהיו רשימות בוחרים מיוחדות לחיילים. אצביע את ההצעה הזאת.

ה ט ב ע ה

- 5 - בעד רשימות מיוחדות לחיילים
- 6 - נגד

ההצעה לא נחקבלה.

ישיבת ועדת חוקה, חוק ומשפט
21.3.1951
חוק אבחירות לכנסת השניה

א.ב.

היו"ר נ. ניר: אני מצביע עכשיו את הצבעה שחיילים
יוכלו להצביע רק לפי תקודת זהות
ולא לפי חלוש הרישום, ונוסף לכך תקודת החייל.

ה צ ב ע ה

הצבעה נחקבלה.

עכשיו ישנה הצבעה של הצבעה במעטפה כפולה.

ה צ ב ע ה

בעד הצבעה במעטפה כפולה - רוב
נגד - מיעוט

הצבעה נחקבלה.

אני נועל את הישיבה. הישיבה הוגעה
חוקיים ביום ב', 26.3.1951, השעה 11.00

(הישיבה ננעלה בשעה 13.15).